

ATENEUL ESTE COOL

În ultimul an, pe străzile care înconjoară clădirea iconică a **Ateneului Român** au răsărit boutique-uri cool, croitorii de modă veche, galerii de artă îndrăznețe, mici restaurante șic și cofetării cu delicii franțuzești

REVIEW

Să fim sinceri, motivul pentru care ne fascinează străzile Parisului sau ale vechii Londre nu ține doar de densitatea de obiective turistice pe metru pătrat, ci și de un element mult mai lăptos: magazinele. Boutique-uri de modă veche sau shop-uri transmise din tată-n fiu, unde ai plăcerea de a cumpăra chiar din mâinile proprietarului un obiect pe care știi că nu-l poți găsi prea ușor altundeva.

Am în garderobă bluze, rochii și fuste care, de câte ori le scot de pe umeraș, îmi evocă instantaneu imaginea unui personaj savuros. Doamna din boutique-ul micuț de pe Rue Faubourg Saint Honoré, cu manechinele Stockmann în vitrină, care mi-a sugerat să probez o bluză de mătase ivoire cu o pereche de pantaloni scurți din piele. Englezoaica mucalită de pe New Bond Street care mi-a explicat de ce tenișii mei Converse merg la marea artă cu un palton elegant din tweed sau domnul de 40 de ani din Copenhaga, un hipster „avant la lettre”, care mi-a ținut un tutorial ad-hoc despre cum se rulează mânecile cămășilor astfel încât să arate cool.

Piese cumpărate din boutique-uri stradale, unde poți găsi cele mai surprinzătoare selecții de haine și accesorii, au o energie aparte, care împrumută ceva și din spiritul omului care a dus sarcina „curatorială” de alegere atentă a obiectelor și

de amplasare a lor în spațiu astfel încât să spună o poveste.

Din luna iulie a anului trecut, Cristina Huiban este un astfel de personaj, printre puținele pe care le putem regăsi pe străzile de shopping ale Bucureștiului vechi. Are 26 de ani, muncește de la 16 și a creat magazinul „Căpșuni cu Zahăr”, de pe strada Benjamin Franklin, după cinci ani într-o multinațională (în care, între noi fie vorba, a fost cel mai tânăr angajat în departamentul de vânzări *corporate*, la doar 22 de ani).

Cu un simț al stilului cool-hipsteresc, Cristina este un paradox al contrariilor: arată de 18 ani, are o experiență de viață

Căpșuni cu zahăr

Un nume neaoș românesc, lansat pe o stradă bucureșteană cu nume englezesc, a devenit într-un singur an într-o franciză care vrea să ia cu asalt România. Autoarea este o tânără de 26 de ani care a renunțat la o mare corporație pentru un vis de modă veche.

de Diana-Florina Cosmin

foto: Andrei Michailov

care au dat o a doua viață zonei, dar și ideii de comerț stradal bucureștean. Pentru că **ForbesLife** crede în puterea acestor inițiative de a deveni un model cool și eficient pentru revitalizarea zonei vechi a Capitalei, vom prezenta, în fiecare număr, câteva dintre locurile pe care trebuie neaparat să ți le adaugi pe harta de shopping.

ce sare bine de 30 și, într-un ambalaj de aparentă fragilitate, ascunde o francheț rar întâlnită în secolul conversațiilor de complezență.

Boutique-urile stradale împrumută ceva din spiritul persoanei care a dus sarcina de selecție atentă a obiectelor.

„Știu cum e și să speli pe jos la McDonald's și cum e să mergi la costum la o întâlnire de afaceri“, zâmbește ea. „Îmi câștig banii din clasa a zecea și am deschis magazinul din economiile mele“. A început cu 5.000 de euro investiți într-o selecție de haine și accesorii șic, în maximum 2 bucăți fiecare, care costă între 50 și 250 de lei și care se reîmprospătează de două

ori pe săptămână. Doar hainele se vând, accesoriile se dau cadou, astfel încât fiecare cumpărătoare să plece cu sentimentul că i s-a făcut o mică surpriză pe ziua respectivă.

Succesul micului boutique cu nume românesc (nici pe pagina de Facebook Cristina nu agreează, de altfel, englezismele) a fost rapid: a avut peste o mie de clienți într-un an, vinde cam 30 de obiecte zilnic, iar de curând au apărut și două francize: la Sibiu și respectiv la Constanța. Hainele sunt aceleași, dar gusturile cumpărătorilor diferă: spre deosebire de București și Constanța, unde cliențele caută lucruri ușor extravagante iar discuțiile sunt mai prietenești, la Sibiu

atmosfera e puțin mai sobră și se cer imprimeuri florale și rochițe „office“. În plus, sibiencile nu vin decât două câte două, iar dacă „partenera de shopping“ nu-și dă acordul pentru cumpărare, haina respectivă rămâne pe umeras.

Pe strada Franklin, Cristina se știe cu toată lumea, iar discuția noastră este întreruptă de mai multe ori de saluturi prietenești și clătănări din cap însoțite de câte un zâmbet larg. O față vine să o întrebe dacă galeria de alături se mai deschide azi. „Stai că o sun chiar acum pe Irina Milenkovici și îți spun“. Apoi zâmbește. „Aici ne știm cu toții între noi“. O familiaritate de modă veche, care poate scoate străzile Bucureștiului de odinioară dintr-o nedreaptă amorțire, făcându-le mai cool decât ne-am fi imaginat vreodată. □

